

TATAI –
TÓVÁROSI

HARANGSZÓ

A GYÜLEKEZET ÜNNEPI ÉRTESELTŐJE

Alapítva: 1995. Megújítva: 2004.

XIV. évfolyam 1. sz. – 2018. Pünkösöd

A Lélek megelevenít

Ünnepeink sorában elérkeztünk a pünkösdhöz, amikor a Szentlélek kitöltésére emlékezünk és ez egyben az egyház születésnapja is. Talán ez az egyik legnehezebben megfogható és érthető ünnepünk, ez az, ami olyan távolinak tűnik számunkra. Karácsonykor a születés és a szeretet kapcsolódik össze, jól érthető fogalmak. Húsvétkor a halál, feltámadás és az áldozat, megváltás kerül elénk. Ezeket többnyire értjük, de a pünkösöd esetében mintha sötétben tapogatóznánk. Nehezen tudjuk megfogni, érteni, mit is ünnepeljünk.

Amennyire megfoghatatlannak tűnik számunkra a Szentlélek személye, annyira megfoghatóan és egyértelműen írja le a Szentírás a Lélek munkáját és működését. Pontosan megrajzolni, elképzelhetővé nem tudjuk tenni az ő személyét, talán ennek köszönhetően esik kevés szó róla, kevés említés, de mégis egész konkrétan tetten érhető, felismerhető a működéséről és munkájáról.

Hogy még megfoghatóbb legyen, egy példát szeretnék idehozni, amit Joó Sándortól vettem. „Gondoljunk csak most egy vízerőmű berendezésére. Hatalmas duzzasztó falak tartanak vissza több százvezernyi köbméter vizet. Többször sétáltam már duzzasztógáton, egyszerre félelmetes és csodálatos érzés látni azt a hatalmas erőt, amit a víz mennyisége sugall. Egy ilyen duzzasztó tóban olyan hallatlan energiák vannak fölhalmozódva, amelyek elegendők arra, hogy sok ezernyi villanyfénnyel gyúljon ki, nagy távolságokon vonatok futhassanak, óriási gépek jöjjenek mozgásba. De mindez csak akkor válik lehetővé, ha felnyílnak a zsilipek és a visszatartott víztömegek alázódulva beleömlenek a turbinákba, ezek a turbinák forgásba hozzák a nagy generátorokat, és így keletkezik az az óriási elektromos áram, amit azután át lehet alakítani erővé, meleggé, világossággá és el lehet juttatni megfelelő vezetékeken keresztül akár a legeldugottabb tanyai házba, vagy a nagyváros pici manzárd szobájába.”

Az első karácsonytól húsvétig, majd áldozócsütörtökig eltelt idő alatt óriási mennyei energia gyűlt föl itt a Földön, mind-mind Isten munkájának eredményei. Jézus születése, halála és feltámadása azok a nagy isteni események, amelyek révén valami egészen hatalmas és új dolog került bele ebbe a világba. Olyan energiamennyiség, ami elegendő arra, hogy legyőzzön minden bűnt, gyökeresen újjáteremtsen egy emberi életet, sőt, hogy megsemmisítse a halál hatalmát! Mintegy hatalmas szellemi duzzasztó tóban halmozódott föl ez az elképzelhetetlen mennyei energia Jézus születése és mennybemenetele között. Ez az energia azonban egészen pünkösdig csak részben volt elérhető. A Szentlélek elérékezésével aztán felnyíltak a zsilipek, kizúdult az a felhalmozott energia és a Szent Lélek viszi, árasztja ki a megváltás energiáját a házakba, templomokba, emberi szívekbe, hogy megtapasztalható legyen Isten munkája.

A Lélek maga ugyan megfoghatatlannak tűnik tehát, de amit az ember életében cselekszik nagyon is megfoghatóvá teszi. Emlékezzünk csak, hogy a tanítványok Jézus mennybemenetele előtt hiába voltak birtokában minden tudásnak, amit Jézus rájuk bízott, hiába tudták, mi a dolguk, a feladatuk, megbénulva, szinte sokkolt állapotban ültek egy szobában és imádkoztak, vártak. A Lélek kitöltése kellett ahhoz, hogy mozduljanak, hogy vigyék az örömhírt az emberekhez, hogy legyen bátorságuk hitükkel kiállni a tömeg elé. A Lélek elevenné tette őket, cselekvésre ösztönözte őket. Ahogy azóta is sokak életében látjuk, miként viszi végbe a változást, mert a Lélek teszi megtapasztalhatóvá Istent, általa éljük át Jézus utolsó nagy ígését, hogy velünk van minden napon a világ végezetéig. Isten Lelke élővé teszi bennünk azt a tudást, információt, amit megszereztünk hitéletünk során. Tettekre ösztönöz és ehhez bátorságot, erőt is ad. Adj a Isten, hogy minél többen élhessük át a Lélek munkáját az életünkben ezáltal is növekedve a hitben, Isten előtti járásunkban.

Szabó Elődné
beosztott lelkész

Ünnepi istentiszteletek

Tóvárosi Imaház (Somogyi B. u. 5.)

Május 20., Pünkösddvasárnap:

09.00 (úrvacsora)

18.00

Május 21., Pünkösdhétfő:

09.00

18.00 (legátus)

Tata, Református Templom (Kocsi u. 15.)

Május 20., Pünkösddvasárnap:

10.00 (úrvacsora, konfirmáció)

15.00

Május 21., Pünkösdhétfő:

10.00 (úrvacsora)

15.00 (legátus)

Anyakönyvet lapozgatva

A keresztség sákramentumában részeseült:

2017. november 12.	Basa Kolos
2017. december 10.	Szigeti Róbert
2017. december 10.	Szigeti-Nagy Anita
2017. december 24.	Ádám-Müller Tamás Péter
2018. február 11.	Földi Ajsa
2018. március 30.	Farkas Noel László
2018. március 30.	Vermes Jázmin Zsófia
2018. március 30.	Brevák Petra Zoé
2018. március 30.	Brevák Máté Tamás
2018. április 1.	Berényi Miklós
2018. április 15.	Szántai Áron
2018. április 22.	Jurassa Zalán

Házasságukra Isten áldását kérték

2018. január 13.	Herczeg József és Lantos Zsuzsanna
2018. február 17.	Lázár Ferenc és Kovács Eszter
2018. március 17.	Varga Stephen Árpád és Richter Szilvia
2018. április 14.	Thuan Phan és Szabó Brigitta

Akikért a harang szólt...

2017. okt. 14.	Dr. Varga Gyuláné Kovács Mária (82 éves)
2017. okt. 21.	Demény Gáborné Kalmár Erzsébet (72 éves)
2017. okt. 25.	Szabó Lajosné Guzmics Margit (83 éves)
2017. nov. 8.	Bondor Lajosné Erős Éva Mária (66 éves)
2017. nov. 17.	Szabó Imréné Boros Róza 89 éves)
2017. dec. 4.	Nagy László (82 éves)
2017. dec. 7.	Mazán Ferenc (63 éves)
2017. dec. 7.	Neubauer Antal (75 éves)
2017. dec. 11.	Rátvai Endre Henrik (73 éves)
2017. dec. 16.	Hajnáczy Dénes (77 éves)
2017. dec. 20.	Gál Erzsébet (74 éves)
2018. jan. 16.	Tóth Tibor (46 éves)
2018. jan. 30.	Szabó Kálmánné Sebestyén Margit (82 éves)
2018. febr. 2.	Nagy Gézőné Turkovits Gizella Mária (87 éves)
2018. febr. 6.	Nagy László (84 éves)
2018. febr. 15.	Dávidházi József (59 éves)
2018. febr. 16.	Nagy Lajosné Tóth Margit (75 éves)
2018. febr. 16.	Ásóth Lászlóné Piriti Margit (71 éves)
2018. márc. 9.	Fojtek Béla (72 éves)
2018. márc. 14.	Illés Lászlóné Lévai Zsófia (88 éves)
2018. márc. 16.	Holló János (62 éves)
2018. márc. 29.	Petrezselyem Antalné Bräutigam Gyöngyi Hajnalka (61 éves)
2018. ápr. 6.	Gárdonné Nagy Ilona (72 éves)
2018. ápr. 7.	Szabó Jánosné Papp Eszter (82 éves)
2018. ápr. 7.	Árva Kálmán (89 éves)
2018. ápr. 12.	Babai József (61 éves)
2018. ápr. 12.	Nagy Attiláné Daróczi Ida (69 éves)
2018. ápr. 14.	Dobos Lászlóné Nagy Margit (71 éves)
2018. ápr. 20.	Tóth Lászlóné Luncser Mária (64 éves)
2018. ápr. 21.	Drescher Jánosné Nóbik Mária Eszter (80 éves)
2018. ápr. 26.	Kiss Róza (98 éves)
2018. ápr. 27.	Metzler János (74 éves)

*Isten vigasztalása legyen elhunyt testvéreink
itt maradt gyászoló szeretteivel!*

Gyülekezetünkben meghirdetett táborok a 2018-as év nyarán

*IFI tábor 2018. Július 7-11.
Győrszemere – kb. 7.000 Ft/fő*

A konfirmáció utáni korosztály sem marad nyári elfoglaltság nélkül. Idén is megszervezzük az IFI Tábor, mely már harmadik alkalommal vendégeskedik egy távolabbi egyházközségben. Idén Győrszemere ad otthont arra, hogy a már (majdnem) felnőtt fiatalok a saját hitüket és fizikai erejüket feszegethessék pár napon keresztül. Tennivalóban sem lesz hiány: kertrendezés, közművesmunkák, gyermekfoglalkozások stb. Azonban a lelki táplálék legalább ennyire fontos lesz: áhítatokon, imádságokon, evangelizációkon, kiscsoportos beszélgetéseken keresztül döbbenhetünk rá közösen mit jelent: Meg/el/át/visszaTérni.

*Felső Hittantábor 2018. július 16-20.
Nagyveleg – 15.000 Ft/fő*

Idén is megrendezésre kerül a gyülekezet felsős hittanosainak számára a hittantábor! Az úti cél ismét a Bakony, de most Nagyvelegre megyünk el, a tavalyi évhez hasonlóan „csak a nagyokkal”. Ahol ismételtén sok játék, élmény, kirándulás, beszélgetés által Istenhez, önmagunkhoz és egymáshoz is közelebb kerülhetünk. Fiatal segítőkkel, változatos formában (drámajáték, élménypedagógia, kreatív imádság, kiscsoportos beszélgetések) igyekszünk ismét örömteli élményt adni a gyermekeknek Isten Igéjén keresztül. Szállásunk Nagyvelegen, a Bakony egyik eldugott, ám gyönyörű fekvésű falujában lesz, a Grünfeld kastély szépen felújított épületében.

*Gyülekezeti tábor 2018. Július 26-29.
Pápa – kb. 20.000 Ft/fő*

Ha nyár és család, akkor gyülekezeti tábor! Megváltozott helyszínen, de a megszokott hangulatban, lelki épülésben és remek turrakban gazdag pár nap vár mindazon családokra, akik jelentkeznek a gyülekezeti táborra. Idén nem Mátraházán, hanem Pápan, a Teológiai Akadémia épületében lesz a főhadiszállásunk. A felújított épület tökéletes lehetőséget ad a pihenésre, feltöltődésre és a másikkal való megismerkedésre. Az előadások, evangelizációk, reggeli imádságok, tábortűz melletti éneklések és még sok egyéb program mind közelebb akarnak vinni Bennünket egymáshoz és Istenhez. Ebben a pár napban az egyedülálló és a családost, a fiatal és az idősebb is megtalálhatja a neki kedves elfoglaltságot kötöttségek nélkül. Mindenkit szeretettel várunk!

Lépkedjünk együtt Pál apostol lábnyomán...
Nyári napközis tábor a Tatai Református Egyházközségben

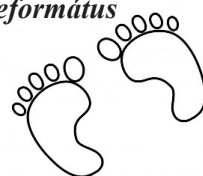
Gyere és nyaralj velünk egy hétig a tatai református templom udvarában! Fedezzük fel együtt a Biblia térképén

Pál apostol munkásságát. Csodáljuk meg a szép itáliai és görög tájakat, embereket, szokásokat, ételeket és daloljunk sok éneket az Úrnak.

**A tábor időpontja
2018. június 25-29.**

Minden nap reggel 8-tól 16 óráig.

Jelentkezni május 31-ig lehet, az iskolában kapott jelentkezési lapon az előleg befizetésével.

Református Óvodák Találkozója

A XXII. Református Óvodák Kárpát-Medencei Szakmai Találkozásának idén Kiskunhalas adott otthont április 6-7-én, melyen a hagyományhoz híven a Hajnalcillag Tatai Református Óvoda dolgozói is részt vettek. Az évente megrendezésre kerülő rendezvény főszervezője a Református Pedagógiai Intézet, melynek munkatársai ezúttal a Kiskunhalasi Református Kollégium Gólyafészek Óvodájának dolgozóival együttműködve munkálkodtak a zavartalan lebonyolításon. A kétnapos konferencia évről évre lehetőséget ad arra, hogy az ország minden tájáról, valamint Délvidékről, Erdélyből és Kárpátaljáról is találkozassanak egymással a református óvodák, mindeközben pedig gyarapodjanak mind tudásban, mind lélekben.

Ennek érdekében olyan előadókat hívtak meg idén is, akiktől megéri tanulni, akik mindig tudnak egy kis pluszt hozzáadni a nap mint nap végzett nevelői munkánkhoz. Egy fő vonal mentén haladt előre a program, az előadók „a kommunikáció és mentálhigiéne az óvodában” témához fűzték mondanivalójukat. Olyan országosan elismert és nagyra értékelt előadókat hallgathattunk meg, mint dr. Szőke-Milinte Enikő (Pázmány Péter Katolikus Egyetem-Vitéz János Tanárképző Központ), Vargáné dr. Nagy Anikó (Debreceni

Egyetem Gyermeknevelési és Gyógypedagógiai Kar), dr. Kelemen Lajos (egyetemi docens (POLIFORMA Kft.), és dr. Kádár Annamária (Bábes –Bólyai Egyetem Kolozsvar).

A második nap végén lehetőségünk nyílt megnézni a város nevezetességeit, a református templomot, a Csipkeházat, valamint belülről is megtekinthettük a Kiskunhalasi Református Kollégium Gólyafészek Óvodáját, ahol sok ötletet meríthettünk a látottakból.

Úgy érzem, ez a konferencia kiválóan alkalmas arra, hogy még az év végi sűrű programok előtt minden lélek feltöltődhessen egy kicsit, barátságok köttessenek határon innen és túl, és szélesedhessen a látókörünk a neves előadók iránymutatása nyomán. Arról nem is beszélve, milyen csapatépítő hatással bír egy ilyen utazás. A mi kis tatai csapatunk a fáradság ellenére is hajnalig beszélgetett együtt a szálloda folyosóján, volt idő jobban megismerni egymást, olyan témák is felszínre kerülhettek, amikre az óvodai mindennapok rohanásában nincs is lehetőség. Ez a rendezvény minden évben új erőt ad nekünk, amelyből meríthetünk az előttünk álló feladatok és nehézségek leküzdéséhez, és eszünkbe juttatja, hogy együtt milyen erősek vagyunk, hogy együtt semmi sem lehetetlen. Ezúton is hálás köszönetet mondunk a szervezőknek, reméljük, jövőre is ugyanígy köszönhetjük egymást Debrecenben!

Bíróné Csatári Dóra óvodapedagógus

Szolgálattevőink bemutatkozása

Az elmúlt év végén tartottuk meg gyülekezetünkben is az általános tisztújítás keretében a presbiter választást. Presbitériumunk januárban úgy döntött, hogy minden presbiter röviden elmondja magáról azt, amit fontosnak tart a személyes életével, gyülekezethez való kapcsolódásával és presbitérii szolgálatával kapcsolatban. A következőkben ezek a bemutatkozások olvashatók.

Gondnokok

Dr. Varga József főgondnok – Hitem és hűségem immár 4 évtizede köt a tatai református gyülekezethez, ahová a felvidéki református lelkészi gyökerekkel is rendelkező, Tatán született feleségemmel, Dr. Szabó Stefániával kötött házasságom révén érkeztem. Felnőtt gyermekünk Lóránt szájsebészként a SOTE egyik intézetének osztályvezető főorvosa. A Pécsi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán szereztem jogi diplomát, jogi vezetői munkakörökben az energetikai ágazatban dolgoztam, jelenleg ügyvédként tevékenykedem. 2000 óta vagyok presbiter, majd később az oktatási intézményeink Igazgató Tanácsának tagja is, és az Úristen elhívásából és a gyülekezeti közösség bizalmából 2018. január 1-től a Tatai Református Egyházközség főgondnoka. Munkámban, számos közösségi feladatvállalásomban, szolgálatomban és privát életemben is vezérelvem: „Bízd az Úrra dolgaikat, akkor teljesülnek szándékaid!” (Préd. 16.3)

Gábor Tamás missziós gondnok – A gyülekezettel több, mint 12 éve kerültem kapcsolatba, amikor családommal Tatára költöztünk. Első látogatásunkra a református templomban még ma is szívesen emlékszem vissza feleségemmel, az istentisztelet után azonnal megszólítottak a lelkészek és mi úgy éreztük Isten ide vezetett minket. Nős vagyok, feleségem Dorte Dániából, három gyermekünk van: Péter (19), Sára (16) és Anna (12). A gyülekezetben eddig presbiter voltam, az új ciklusban missziós gondnok. Hálas vagyok, hogy részt vehetek a missziói munkában és remélem, hogy sokakat el fogunk érni az evangéliummal.

Szabó Bálint tatai gondnok – 1958. szeptember 24-én születtem Tatán. Kocson nőttem fel, 1982-ben költöztünk Tatára. Nős vagyok, két gyermekem és 2 unokám van. Mindkét gyermekem a kertvárosi iskolába járt hittanra, itt a gyülekezetben konfirmált. 2000 óta vagyok presbiter, 2018. január 1-től pedig tatai gondnok. Gondnoki szolgálatom célja, hogy a hozzánk belépő gyülekezeti tagok lássák meg, hogy van gazdája a közösségi helyiségeinknek.

Vadász Ferenc tóvárosi gondnok – Tatabányán születtem 1965-ben és ott is éltem fiatal felnőtt koromig. 1987-ben kötöttem házasságot Barsi Gabriellával Tatán, aki két fiúgyermekkel ajándékozott meg. Áron és Ferenc szintén a gyülekezetünk tagjai. Nejemet a Gondviselő 2015-ben elszólította mellőlünk. A gyülekezettel a fiaim hittanoktatása és konfirmációja alkalmával kerültem kapcsolatba. 1997-től látogatom az istentiszteleteket, a tóvárosi imaházban kaptam felkérést, hogy vállaljam a presbitérii szolgálatot, amit nagy megtiszteltetésnek tekintek. A 2017-es választás alkalmával meghívást kaptam a tóvárosi gyülekezet rész gondnoki tisztére, amit az Önök szavazása alapján jelenleg be is töltök. A gondnoki megbízatás mellett a gyülekezet szeretetvendégségeinek szervezésében és lebonyolításában veszek részt valamint az építési bizottság vezetői posztjával bízott meg a presbitérium. Ezeket a feladatokat szeretném a Feljebbvaló kegyelmével jól véghezvinni. Kérem a Testvéreket, hogy ezekkel vagy bármely a gyülekezettel kapcsolatos felvetéssel forduljanak hozzám bizalommal.

Presbiterek

Bánáti Norbert – Tatán születtem és élek azóta is itt, gyermekkorom óta vagyok a gyülekezet tagja. Jelenleg a Tatai Református Egyházközség fenntartásában működő, Kenderke Református Alapfokú Művészeti Iskolában dolgozom zenepedagógusként. 2006-ban kerültem be a presbitériumba akkor még ifjú, pótpresbiterként, most már ezzel együtt a 3. ciklusomat töltöm benne. Akik rendszeresen járnak hozzánk istentiszteleti alkalmunkra, gyakran találkozhatnak velem, ugyanis sokszor szolgálom zenészként a gyülekezet életében.

Dr. Becker Tibor – 2004. évben, az esküvőmkor kerültem kapcsolatba a gyülekezettel, és ezt követően veszünk részt rendszeresen a gyülekezet vasárnapi templomi istentiszteletein, majd az egyéb alkalmain is. A vasárnapokon túl találkozhattok velem reggeli áhítaton, családommal együtt kéthetente a Bibliakörben, gyülekezeti táborokban, a férfikörön, családi napokon, és immár, új emberként a presbitérii alkalmakon. Én hivatásom szerint jogász vagyok, feleségemmel Ábrahám Erzsébet, Bőbével, valamint gyermekeinkkel, Katával (10 éves) és Dáviddal (12 éves) Tatán élünk.

Boda András – 67 éves vagyok. Borsod megyéből, Edelényből jöttem Tatára. 44 éve vagyok nős, két lánygyermekem és két unokám van. Okleveles gépészmérnök, kéményseprőmester, majd a kéményseprő vállalat igazgatója voltam. Jelenleg nyugdíjasként élek. 2006 óta vagyok a presbitérium tagja, 5 esztendeje pedig a számvizsgáló bizottság elnöke.

Csatáriné Szabó Emma – 1954-ben születtem Békéscsabán. Szüleim 1960-ban jöttek Tatára lakni. Én már itt jártam ki iskoláimat. Ezzel együtt teljesen tatainak érzem magam, hozva az alföldi emberek nyíltszívűségét, becsületességét. Szüleim itt teremtettek a jó munkahelyeikkel, szorgalmukkal egzisztenciát. Nővéremmel együtt szorgalmat, tisztességet, kötelességtudatot tanítottak nekünk, az ő példamutatásukkal. Iskolai végzettségemet tekintve: könyvelő, vállalati tervező és statisztikus vagyok. Gyorsgépírói végzettségemet még a gimnáziumi évek alatt szereztem meg. Később munka és gyerekek mellett Személyzeti – és oktatói munkatársak 2 éves hivatalos tanfolyamát is elvégeztem (ma a multi cégek világában HR menedzsernek nevezik), így a tapasztalataim mellett megtanulhattam az emberekkel való foglalkozás alapjait is. Karitatív munkát is végzek, két állatmentő alapítványnál önkénteskedem. Már nyugdíjas vagyok. 21 évesen férjhez mentem, Csatári Józseffel 43 éve élünk házasságban. Tóvárosban lakunk. Született két lányunk, pedagógus végzettségűek mindketten és férjeztettek. Már megszületett az első unokánk is. A hit, a szeretet, remény vezetett a kis fehér református templomunkba Tatán, ahol „otthon” érzem magam. Később felkértek, lennék-e presbiter. Nagy megtiszteltetés ért ezzel, amit picit félve, tele felelősségteljes aggodalommal, de elvállaltam, családommal egyetértésben. A Diakóniai Bizottság (Szeretet szolgálat) működésében is részt veszek. Presbitérii gyűléseken jegyzőkönyvet vezetek, valamint a témaköröknél hozzá szólok, javaslataimmal, egyetértésemmel, vagy véleményemmel. Azóta munkálkodom a gyülekezet építésében, segítségével szakmailag, lelkiileg, a lehetőségeimhez képest tiszta lélekkel.

Dr. Cseh Tamás – Születtem Kolozsváron, Erdély

fővárosában, 1956-ban. Sokáig Marosvásárhelyen éltem. Székelyudvarhely és Csíkszereda is részese volt életemnek. Gyökereimbe kapaszkodva immár harminckét éve élek szeretett városomban, Tatán. Amióta az eszem tudom mindig hallottam a Jóisten hangját. De nem hallgattam a hívó szóra, mígnem csak egyszer rá nem döbrentem, hogy egész életemben mellettem állt. Neki köszönhetek mindent, mit megvalósítottam. Akkor végre kinyitottam az ajtót és beengedtem az életembe. Egyházközségi tag lettem, később presbiterre választottak. Jelenleg második ciklusom kezdődött el. A közösség megerősít, és bízom benne, hogy ezáltal mások is erősödnek a hitben. Keresztény családból származom. Anyai ágon katolikusok, apai ágon reformátusok vagyunk. Így az ökumené nálunk korán megvalósult. Az Atya, a Fiú és a Szentlélek mindannyiunk számára ugyanazt jelenti, a legfőbb törvénnyel együtt, a szeretettel. Ennek jegyében tartunk össze ma is, feleségemmel (Dr. Fekete Erika), szüleinkkel, gyermekeinkkel, (Nóra, Áron) unokáinkkal (Ágota, Ákos). Orvosként dolgozom (Tatán több mint harminc éve), mert tudom, hogy a test és a lélek törékeny, a fájdalmat enyhíteni kell. Presbiterként szeretném a hit lángját őrizni, mert a kegyelem az Úrnál van. Sosem töröm a fejem azon, hogy mit kellene tennem. A kellő pillanatban láthatóvá válik, hogy mire van szükség. Igyekszem helyt állni, mint teszi a Nemzet is a zajló időkben, Isten segítségével. „Szemeimet a hegyekre emelem, onnan jön az én segítségem. A segítség az Úrtól van, ki teremtette ez eget és földet” Zsolt.121 1-2/Károli ford./

Dávidházi László – 1961-ben születtem, református családból származom. Mezőgazdasággal foglalkozom. 1991-ben nősültem, feleségem Boleráczi Zsuzsanna. 1993-ban született lányunk, unokánk 3 éves lesz, második unokánk reménységünk szerint nyáron fog megszületni. Gyermeünk, unokánk is református. 1991 óta vagyok a presbitérium tagja.

Dávidházy Zoltán – 1954.-ben születtem Tatán. Református családban nevelkedtem. A mezőgazdasági szakközépiskolában érettségiztem. 1976-ban Mezőgazdasági Gépész Főiskolán szereztem oklevelet. Katonai szolgálat után mezőgazdasági és ipari vállalatoknál dolgoztam vezetői munkakörökben: Bábolnai Mezőgazdasági Kombinát, Agroker Tata; IKR Nagyigmánd, Graboplast cégcsoport, egészen nyugdíjazásomig. Családi állapotom elvált. 2000-tól pót-, 2006-tól rendes tagja vagyok a presbitériumnak. Az aktuális feladatokban, gyülekezeti alkalmakon, eseményeken, veszek részt.

Gonda István – 1946-ban születtem Ácson. 1974 óta élek Tatán. 40-évig a vendéglátásban dolgoztam, kezdetben felszolgálóként, majd üzletvezetőként. 1998-óta rokkant nyugdíjas vagyok. Nyugdíjas éveimben is aktívan dolgoztam, 15 évig lovakkal foglalkoztam. Három gyermekem van: Gabriella 47, Ágnes 37, Szabina 29 éves. 4 unokám van: Gréta 20, Kristóf 15, Maxim 5, Miron 2 éves. 1988 óta vagyok gyülekezeti tag, de 2010 óta veszek részt aktívan a gyülekezet életében. Körzetgondozó vagyok, az újságok címkézését és a kihordását végzem.

Gútay János – 1946-ban születtem Tatán, itt is jártam iskolába, az érettségít is itt tettem le. Származásom miatt felsőbb iskolákba nem nyerhettem felvételt. Több mint tíz évig voltam egy vállalatnál villamossági műszerész. Nagyon szerettem a munkatársakat és a munkámat. A 70-es évek vége felé miniszteri engedéllyel végeztem el a tanárképzőt Szegeden, rajz-földrajz szakon, majd még két főiskolán továbbtanulva, további szakokat is elvégeztem. 1970-ben nősültem, feleségem Ballók Magdolna felvidéki

tanárnő. Két gyermekünk van: Szabolcs és Lilla. Unokánk, Zorka 9 éves. A Kertvárosi Általános Iskolában tanítottam, majd a fehervári püspökség meghívott segíteni a tatabányai katolikus iskola megszervezésében. Gyönyörű és sikeres éveket töltöttem itt is. Tanácsosi és a főtanácsosi címet is elnyertem. Több szakmai díj és kitüntetés tulajdonosa vagyok. Azt hittem, hogy majd itt Tatán folytathatom pedagógiai munkámat, de a földi hatalmasságok nem így gondolták... Nagypám a református iskola tanfelügyelője volt. Régebben jó érzés volt a református közösséghez tartozni, mint gyermek, mint fiatal, majd mint felnőtt presbiter. Szívesen is végeztem minden munkát, ám a fent említett ok miatt ez ma már nem mondható el. Amit még Isten rám bíz és erőt is ad hozzá, azt az Ő dicsőségére megpróbálom elvégezni.

Gyimóthy Géza – 1952. 03. 12.-én születtem Tatán. Naszályon nőttem fel, édesapám haláláig, 1977-ig ott volt református lelkész. Feleségem védőnő, Isten 3 gyermekkel és 4 unokával áldott meg bennünket. Tatán érettségiztem, Gödöllőn szereztem agrármérnöki diplomát, állattenyésztési ágazatvezetőként dolgoztam. Részt vettem aktívan a rendszer változási küzdelmekben, 8 évig voltam országgyűlési képviselő, majd visszatértem a szakmámba, már nyugdíjas vagyok. 1984 óta vagyok tatai presbiter, feleségemmel együtt alapító tagjai vagyunk a református énekkarnak, a hűséget tartom nagyon fontosnak. 1990 óta az egyházmegyénk vezetésében is aktív szerepet vállaltam, így a gondokból és örömeiből duplán kijut. „Mindenre van erőm Krisztusban, aki megerősít engem.” (Fil 4,13)

Horváth István – 1945. május 8-án, Bicskén születtem. 1967 óta élek Tatán. 2001 óta özvegy vagyok, 2 lányom és 4 unokám van. Egyik unokám a református gimnáziumban fog idén érettségizni. Esküvőm kapcsán, 1967-ben kerültem kapcsolatba a gyülekezettel, 1993 óta presbiterként szolgállok. A gyülekezet életében az újságkihordás és adománygyűjtés feladatait látom el, szükség esetén a fizikai jellegű munkákba is bekapcsolódom.

Horváth Jánosné – A tatai gyülekezettel évtizedek óta kapcsolatban vagyok. A nőszövetségi munkában, a szeretetszolgálatban vittem és viszem a szolgálatot. A szeretetvendégségek kapcsán, a templomtakarításokban segítettem. 2012-ben választott meg a gyülekezet presbiterre, férjemmel együtt viseltük a presbitéri szolgálatot az előző 6 éves ciklusban. Nyugdíjas vagyok, két gyermekem van.

Horváth Mihály – 1965-ben Tatán születtem. Feleségemmel, Arankával két gyermeket nevelünk. A Tata és Környéke hegyközség hegybírója és a Neszmélyi Borút Egyesület alelnöke vagyok. Családommal és testvérem családjával közösen szőlőt termesztünk és bort készítenek. Ebben a közösségben ismertem meg önzetlen segítőkész, igazi közösségi embereket úgy éreztem köztük szeretnék tartozni. Gyülekezetünkben presbiterként igyekszem közösségünket szolgálni.

Horváth Róbert – Horváth Róbert vagyok, agrármérnök, Tatán születtem. Tatán is lakom és szerintem soha nem fogok elköltözni a világ legszebb városából. Három gyermekem van, azt egyikük agrármérnök, a másikuk közgazdász és remélem, hogy a harmadik a Református Gimnáziumban tanul tovább. Agrár vállalkozó vagyok, több cégem is érintett benne, úgy mint sertés hús feldolgozás, baromfi vágás, hús boltok, termény kereskedelem, vetőmag, növényvédő szer, műtrágya

forgalmazás. 2000. január 1-jén lettem elhívatott testi-lelki hívó, valószínű ekkor szólított magához a Teremtő és azóta aktívan veszek részt a szellemi és gyakorlati munkában.

Hörömpöli Tibor – 53 éves vagyok, egyéni vállalkozóként dolgozom, épületgépészettel foglalkozom. Mocsai református ősök a felmenőim. A helyi református templomban konfirmációs fogadalmat tettem 1978-ban. Feleséggel a kocsai református templomban 1988-ban kötöttünk házasságot. Házasságunkból két lánygyermek született, akik szintén a református vallás szerint lettek megkeresztelve. A nagyobbik lányunk 1996-os hittan beiratkozása után kerültem szorosabb kapcsolatba a tatai gyülekezettel. 2000 óta presbiteri feladatokat is ellátok. Az építési bizottság tagja vagyok, épületekkel kapcsolatos felújítási- és karbantartási feladatokban veszek részt. Vasárnaponként az istentiszteletek utáni perselypénz szűrésében nyújtok segítséget a pénztárosnak.

Illés Dániel – 1960. december 26-án születtem Tatán. Édesapám a tatai gyülekezet tagja, később presbiter, édesanyám dadi református családból származik. 1985-ben szereztem matematika – fizika szakos tanári diplomát. Azóta tanítok. 22 évig a tatabányai Bánki Szakközépiskolában, 2007-től a Tatai Református Gimnáziumban. 1984-ben megnősültem, három gyermekünk született, akik már felnőttek. A tatai gyülekezetbe „beleszülettem”. Itt keresztelték, itt konfirmáltam, itt eskettk, itt keresztelték gyermekeinket. 1996 óta vagyok a gyülekezet presbiter.

Korpás János – 62 éves vagyok, feleséggel Tatán élek. Két lányom és egy 17 éves unokám van. Református neveltetésben részesültem születésem óta, és amikor Tatára költöztem tudatosan kerestem a legközelebbi református gyülekezetet. 2011-től vagyok a Tatai Református Egyházközség presbiter. Leginkább a kisebb javítási munkánkban segédkezem a templomban és környékén, aktívan részt veszek a presbiteri gyűléseken és egyéb egyházi rendezvényeken is.

Köblös István – 2013 óta élek Tatán, ekkor igazoltam át a Budai Gyülekezetből Tatára. Feleséggel három gyermeket nevelünk. A gyülekezeten belül először az internetes honlappal kezdtem el foglalkozni, majd a diakóniai bizottság munkájába kapcsolódtam be. A gyülekezet életében fontosnak tartom az aktív szolgálatot, a segítségnyújtást a rászoruló gyülekezeti tagoknak és a gyülekezeten kívülieknek. Presbiteri munkámban a szeretetszolgálati munkát szeretném segíteni.

Lévai Miklós – 1954. november 21-én születtem Tatán. A tatai templomban keresztelték, itt volt konfirmációm. Szüleim, nagyszüleim a gyülekezet aktív tagjai voltak (anyai nagyapám, édesapám gondnokok). 1986-ban nősültem, 3 gyermekünk született: Zsuzsanna 1987-ben, Piroska 1989-ben, Botond 1995-ben. Lányaink a Pápai Református Gimnáziumban, Botond a Tatai Református Gimnáziumban érettségiztek. Jelenleg a Tatai Református Gimnáziumban dolgozom.

Molnár István – Nyugdíjas vagyok, feleséggel élek első házasságban 58 éve, 78 éves vagyok. Két gyermekem, 4 unokám és 2 dédunokám van. Fiam, lányom és négy unokám törvényes házasságban élnek. Mint körzetgondozó presbiter, kézbesítem az újságokat és a jubileumi üdvözlőlapokat. Időnként meglátogatom a körzetemben lakó református testvéreket. Részt veszek családi napi ünnepek, szeretetvendégségek, és más egyházi rendezvények lebonyolításában. Alkalmakra

testvéreket szállítok autóval. Amíg egészségem engedi, örömmel végzem a presbiteri feladatokat.

Nagy Attila – 1977-ben születtem Budapesten, 2002-től élek Tatán. Tatával és a gyülekezettel a feleségem révén kerültem kapcsolatba, aki a gyülekezet beosztott lelkésze. A presbitérium munkájába 2 ciklussal ezelőtt kapcsolódtam be ifjú presbiterként, az előző ciklust már szavazati joggal rendelkező presbiterként töltöttem. Budapesten számítástechnikai területen dolgoztam, Tatára költözésem után különféle munkákat végeztem, 2005 óta a Tatai Református Gimnázium mindenese vagyok. 4 gyermekünk van.

ifj. Novotni László – 38 éve az 1980-ban letett konfirmációs fogadalmammal lettem a gyülekezet tagja. 51 éves vagyok, 29 éve az ÉDV Zrt-nél (vízmű) dolgozom. Feleséggel, Klárával 27 éve vagyunk házasok, három gyermekünk van. Két felnőtt lányunk Renáta és Noémi jelenleg még egyetemi tanulmányait folytatja. Fiúnk László pedig a Tatai Református Gimnázium 9. évfolyamán fejleszti hitbeli és szellemi tudását. Újjonnan megválasztott presbiterként szeretnék hasznos tagja lenni a gyülekezetnek.

Retkes Gábor – 45 éves vagyok, a Schindler svájci tulajdonú multinacionális vállalat Dunaszerdahelyi liftgyárában dolgozom. Feleségem a Hajnalszallag református óvodában vezető-helyettes, neki és gyermekeimnek köszönhetem hogy a gyülekezet tagja lettem. Lányom 18 éves (a kántori szolgálatban segít), fiam 16 éves, mindketten „Refi gimisek”. A „Van emberem” kezdeményezés egyik tagja vagyok, ebben a tevékenységben fiam többször is segít. Feleséggel együtt a családi napok szervezésében, a kakaós kalács reggelik lebonyolításában segít. Aktív, együtt gondolkodó tagja vagyok a gyülekezetnek.

Sahinné Herczeg Edina – 1968-ban születtem és óvodapedagógusként dolgozom 30 éve. 2011 óta a Hajnalszallag Tatai Református Óvoda vezetőjeként. Férjem Sahin Mátyás, akivel 29 éve élünk házasságban. Két gyermekünk van. Gábor hadtörténész, Gréti egyetemista. A gyülekezettel gyermekeim által kerültem kapcsolatba. Szolgálatot gyermek istentiszteleten vállaltam először, presbiterként a 3. ciklusomat kezdtem.

Simon Csilla – 71 éves vagyok. Szüleimmel és négy testvéremmel 1950-ben költöztünk Tatára. Ezután kerültem kapcsolatba a gyülekezettel. 1959-ben konfirmáltam. Tanulmányaim és munkám elszólítottak Tatáról, de visszatértem. Agrármérnökként növénytermesztésben dolgoztam, végül falugazdász voltam. Nyugdíjasként is a mezőgazdasági termelők munkáját segítem. Egyedülálló vagyok, de testvéreim és családjuk révén mégis nagycsaládban élek. 2012 óta vagyok presbiter, a Diakóniai bizottságban tevékenykedem és adminisztrációs munkákban segédkezem.

Suhai József – 1965. április 24-én, Tatán születtem. 25 éves koromig Neszmélyen éltem, azután költöztem Tatára. 29 éve vagyok nő, 2 fiam van. Idekerülésünket követően, a személyes ismeretségnek köszönhetően bekapcsolódtunk a gyülekezet életébe. Gyermekeink számára természetes volt, hogy ők is részt vegyenek a gyülekezet alkalmain, a hittanórákon, a tagyospusztai táborozásokon. 2012 óta vagyok presbiter, a körzetgondozói feladatokon túl a templom- és parókiaudvar, valamint az utcafront rendszeres ápolása a személyesen vállalt szolgálatom. Nem munkának tekintem ezt a feladatot, hanem feltöltődésként élem meg, hogy ezt elvégezhetem.

Szabó Lajos – Tatán születtem 1977-ben. A Fazekas Utcai Általános Iskolában tanultam, majd 1996-ban szobafestőként végeztem. Édesapám is presbiterként ténykedett 1993-ban bekövetkezett haláláig. Feleségemmel 4 gyereket nevelünk Szomódi otthonunkban. Jelenleg a Tatai Református Gimnáziumban dolgozom karbantartóként.

Szaladosné Popovics Kinga – Kislánykoromtól fogva nagymamámval jártunk templomba. Mindig is kerestem az élő kapcsolatot Istennel, de az aktívabb gyülekezeti életbe csak az elmúlt öt évben kapcsolódtam be. Szívesen látogatok időseket, szerkesztem a gyülekezet hírlevelét és részt veszek a Diakóniai Bizottság munkájában. Végzettségemet tekintve közgazdász vagyok, de jelenleg főállásban háziasszonyként tevékenykedek és besegítek férjem vállalkozásának adminisztratív teendőibe.

Ötven éve hunyt el dr. Mészáros Gábor presbiter

(és ötvenöt éve szabadult a börtönből)

Rövid hír adta tudtul késő ősszel:

„Könyvbemutató a Polgármesteri Hivatal dísztermében. Szegedi R. Gábor (dr. Mészáros Gábor) BÖRTÖNNAPLÓJA, Tata, 2017. (Szerkesztette dr. Schmidtmayer Richárd. Kiadja a Kuny Domokos Múzeum. Készült 500 példányban. 232 lap.)”

A fiatalabbak kedvéért fel kell tennünk két kérdést: ki is volt ő? És hogyan került börtönbe?

1900-ban született. 1917-ben érettségizett a Budapesti Református Gimnáziumban, majd bevonult katonának. A budapesti orvosi egyetemen 1922-ben avatták doktorrá. 1927-ben a szegedi egyetemi klinikára hívták tanársegédnek. A régi tataiak még tudták a megszólítását: Tanár úr... 1946-ban került Tatára, a szerveződő kórház szülészetre főorvosnak. 1947-től a református egyházközség presbitere volt.

Rövid részlet az ítéletről: „*egyénsége, biztos fellépése, szervezőkészsége, szónoki képessége szinte szükségszerűvé tette az eseményekbe való bekapcsolódása után az élvonalba tartozást. Idealista szemlélete nem kötötte a népi demokratikus államrendhez, a szocializmus építéséhez...*”

1957 májusában – az 1956-os forradalomban való részvételért, rendelés közben tartóztatták le. De erről már a vers beszéljen (a börtönnapló „verses eposz” műfajában született):

„Egy férfiú, és máris megrohan:
- A rendőrségtől – mondja zordonan.
- A rendelést meg kell szakítanom.
Közlöm tehát. Az arcokon
Riadt csodálkozás. Megszólal egy:
Távolról jött, délben vonatja meg,
És arra kér; nézzem meg, nagy beteg.
De közbeszól a rendőr: - Nem lehet!”

Így kezdődött. Kihallgatás, áthelyezés, visszaküldés, újabb fogda, másik börtön. Tárgyalások sora. Az ítélet: tíz év szabadságvesztés. Változó börtönök, változó börtönőrök. Volt, ahol orvosi munkáját igénybe vették, volt, ahol nem. Maga is került (börtön)kórházba, - ahol a betegből gyógyító is lett. Mindezekkel együtt és mindezek ellenére megszólal az eposzban a HÚSVÉTI ÜZENET:

„De lelkem háborgó miértje,
S a nyugtalanság itt belül
A győztes Úr ígéretére
Végül mégis lecsöndesül.

S ha kérdelem, testem mért erőtlen,
S ha kérdelem, ez miért van így,
A Megfeszített áll előttem:
„MEGVÁLTATTÁL, NE FÉLJ, CSAK HIGGY!”

És megszólal a Megfeszített könyörgése is, személyes hitvallásként:

„Bocsásd meg, Úristen, ne kívánd a veszteket,
Hiszen azt sem tudják, hogy mit cselekesznek.”

A börtönből amnesztiával szabadult 1963-ban. Tatai lakását időközben elvették. Gyermekeorvos lányához költözött Miskolcra. Az eposz utóhangja az első évfordulóra született meg:

„Hosszú lett, bár rövidre tervezém,
És most, midőn végére értem én,
Az Úrnak - látom - célja volt velem:
Sok társamon kellett segítenem.
Bármily hitványul is végeztem ezt,
Ha mégis, könnyebb lett néhány kereszt,
Megérte, s lelkem hálával tele.
ÁLDASSÉK MINDEZÉRT AZ ÚR NEVE!
(Miskolc, 1964. húsvét hétfője, március 30).

„1968 novemberében hunyt el Miskolcon, leánya lakásában. Budapesten az új köztemetőben szülei kriptájába temették el, erős rendőri készség mellett”.

Tatán a Rákóczi utca 7. számon, a volt lakásuk utcai homlokzatán fekete gránittábla fekete betűkkel őrzi áldott emlékét:

**Ebben a házban lakott
1950-1957 között**

Dr. Mészáros Gábor (1900-1968)

egyetemi magántanár, kórházi főorvos,
az 1956-os forradalom és szabadságharc
egyik tatai vezetője,

a Dunántúli Nemzeti Tanács meghatározó tagja.
Tata Város Önkormányzata, 2006.

És őrzi emlékét a „kezére születettek” százai. És őrzi az egy évtizeden át végzett hűséges presbiteri szolgálatának az emlékét a református egyházközség.

**Dr. Márkus Mihály
ny. püspök-lelkipásztor**

Rendszeres gyülekezeti alkalmaink:

Gyülekezeti csoportok alkalmai:

NŐSZÖVETSÉGI ÖSSZEJÖVETEL:

Minden hónap első szerda du. 18.00

NŐI BIBLIA ÓRA:

2018. június 8. 18.00

2018. szeptember 14. 18.00

2018. október 12. 18.00

PRESBITERI BIBLIA ÓRA:

2018. szeptember 26. 18.00

2018. október 24. 18.00

FÉRFIKÖR:

2018. június 21. 18.00

2018. szeptember 20. 18.00

2018. október 18. 18.00

ÉNEKKARI PRÓBA:

Június végéig, majd nyári szünetet követően
szeptembertől minden csütörtökön
18 órakor az imaházban.

Hivatali nyitva tartás

Hétfőn és pénteken 9-12 óra között, szerdán pedig 14-17 óra között várjuk Kedves Testvéreinket! Természetesen a korábbi évtizedek szokásának megfelelően valamennyi gyülekezeti alkalomhoz kapcsolódóan lehetőség van a hivatali ügyintézésre is. A fogadási időn túl is állunk a gyülekezet tagjainak rendelkezésére, de kérjük ilyen esetekben az időpont egyeztetését.

A hivatal 34/380-616-os telefonszámán van lehetőség a személyes találkozás megbeszélésére.

TATAI-TÓVÁROSI HARANGSZÓ

A Tatai Református Egyházközség hivatalos lapja

Szerkesztette, felelős kiadó: *Dr. Szabó Előd*

Készült: a gyülekezet kiadásában.

Előkészítés: *BCs* Nyomtatás: *Sollers*

**A gyülekezet tagjaihoz
a presbiterek útján jut el a Harangszó.**

Itt vagyunk:

2890 Tata, Kocsi u. 15. Tel.: 34/380-616

E-mail: hivatal@reftata.hu

Gyülekezetünk honlapja: www.reftata.hu

A Tatai Református Gimnázium honlapja:
www.refi-tata.hu

Kenderke művészeti iskolánk honlapja:
www.kenderke.hu

Bibliás alkalmak:

ISTENTISZTELET: MINDEN VASÁRNAP

**9.00 ÓRAKOR TÓVÁROSON,
10.00 ÓRAKOR TATÁN.**

A vasárnapi 10 órás istentisztelettel párhuzamosan
gyermekmegőrzés és gyermek-istentisztelet is van
a hitoktató teremben.

Istentisztelet szerdán délután 15.00 órakor a kórházban,
csütörtökön délelőtt mindkét idősek otthonában.

VASÁRNAPI IMAÓRA

18.00 órától a Tóvárosi református imaházban.

Támogassa a Harangszó megjelenését!

*Az újságot adományokból tartjuk fenn,
és ingyen jut el gyülekezetünk valamennyi tagjához.*

Egy példány ára mintegy 35 forint.

Ha valaki anyagilag is segíteni tudja az újság megjelenését, annak neve, illetve cégének, vállalkozásának a neve megjelenhet az újság hátoldalán.

Várjuk a támogatók jelentkezését!

Köszönjük segítségüket!

A Harangszó megjelenését a Sollers Nyomda támogatta.

Forduljon hozzánk bizalommal!

Sollers Nyomdaipari Kft.

Tata, Komáromi u. 55.

Tel.: (34) 586-036

E-mail: sollers@t-online.hu

***Ofszet-, digitális és tamponnyomtatás.
Minden, ami nyomdával kapcsolatos:***

*Havilapok, könyvek, prospektusok,
naptaárak, szórólapok, plakátok,
ügyviteli nyomtatványok, névjegykártyák,
borítékok, ajándéktárgy emblémázás,
stancolás...*